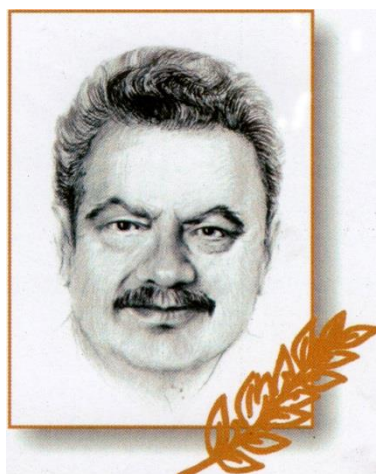

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 13

Рівне – 2023

УДК: 81. Л 59
ББК: 81.2 Укр.

Затверджено до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28 вересня 2023 року)

Рецензенти:

Лесюк М. П., доктор філологічних наук, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника;

Ніколасенко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;

Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:

Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славистики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);

Вокальчук Г. М., докт. філол. н., професор кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;

Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*гол. ред.*);

Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Кірілкова Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Кузьмич О. О., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;

Медведь В.В., здобувач ступеня в/о PhD кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;

Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;

Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ.

Л 59 **Лінгвістичні студії молодих дослідників**: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

До збірника увійшли статті студентів і магістрантів, аспірантів, кандидатів і докторів філологічних наук. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, неології, лінгводидактики.

Для викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проєкту кафедри української мови імені професора К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету «Лінгвістичні студії молодих дослідників».

Адах Наталія, Котович Мар'яна

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА

У статті проаналізовано структурно-семантичні особливості індивідуально-авторських іменників, зафіксованих у прозових творах Павла Вольвача. Виокремлено лексико-семантичні групи інновацій, описано найпоширеніші способи словотворення авторських іменників.

Ключові слова: *індивідуально-авторський іменник, лексико-семантична група, новотвір, лексична інновація, композит, юкстапозит.*

The structural and semantic features of individual author nouns recorded in the prose works of Pavlo Volvach were analyzed in this article. Lexical-semantic groups of innovations were allocated, the most common ways of word formation of author nouns were described.

Key words: *individual author noun, lexical-semantic group, new formation, lexical innovation, composite, juxtaposite.*

Мова як одна з форм духовної культури народу перебуває в постійному русі, змінюється в просторі і часі, водночас зберігаючи ознаки стабільності, цілісності. На співвідношення динаміки й статичності в такій структурованій поліфункціональній системі впливає зв'язок мови і суспільства. Виникнення нових слів у мові – процес безперервний. Його перебіг у різні періоди історії літературної мови відбувається нерівно, з неоднаковою інтенсивністю. Упродовж кінця XIX – початку XXI ст. індивідуально-авторська словотворчість стала об'єктом досліджень багатьох науковців. Так, над з'ясуванням ролі та місця лексичних новотворів у поетичних текстах

працюють Г. М. Вокальчук, Ж. В. Колоїз, Г. М. Сюта, Н. А. Адах, Н. В. Гаврилюк, В. В. Максимчук, О. В. Семенюк та ін.

Лексичні інновації можуть з'являтися у мовленні будь-якого мовця, але найбільшу увагу мовознавців привертає словотворчість письменників. З цього погляду оригінальним є індивідуальний стиль Павла Вольвача – українського прозаїка, поета, есеїста. Оказіональна лексика, що функціонує у прозових творах П. Вольвача вкотре доводить, що словотвірні можливості нашої мови невичерпні. Письменник часто відчуває брак засобів художньої виразності, їх обмеженість і це дає йому право експериментувати, утворюючи нові слова.

Мета пропонованого дослідження – аналіз семантичних особливостей okazіональних іменників, засвідчених у прозових текстах П. Вольвача.

Лексико-граматичний клас іменників найбільш інтенсивно наповнюється новими одиницями, оскільки постійна поява нових реалій у суспільстві викликає появу їх назв зі значенням предметності. Клас авторських новотворів-іменників також є продуктивним.

У доробку П. Вольвача зафіксовано 210 індивідуально-авторських іменників. Серед зазначених інновацій понад 40 одиниць є okazіональними назвами осіб. У лексичному складі мови назви осіб формують численний клас номінативних одиниць, який виділяється зі складу конкретної лексики на основі категорійної семи 'особа' [1, с. 41].

Аналіз фактичного матеріалу, дозволяє виділити такі групи неолексем, з погляду класифікації їх за активними і пасивними ознаками [1, с. 42]:

1. Назви осіб за активними ознаками:

1) назви осіб за професійною діяльністю:

- назви осіб за постійним родом занять: *боксер-супертяж, новачок-фрілансер, дід-деповець;*

- назви осіб за займаною посадою: *генерал-хорунжий, комбатант-практик, режисер-невдаха;*

2) назви осіб за виконанням випадкових, непрофесійних дій:

- назви осіб за вчиненими діями: *зłodій-вор, робот-заробітчанин;*

- назви осіб за зовнішнім виглядом: *вусань-одесит, чорновусець-чорноголовець*;

2. Назви осіб за пасивними ознаками:

1) назви осіб за пасивними ознаками, притаманними самій особі:

- назви осіб за інтересами та захопленнями: *ерудит-випивоха*;

- назви осіб за особливостями характеру, вдачі: *колега-доброзичливець, щасливець-пражанин*;

2) назви осіб за пасивними ознаками, набутими ззовні:

- назви осіб за соціальним становищем: *тесть-професорок, кептен-муж*.

Крім назв осіб, серед конкретних іменників виділяються такі лексико-семантичні групи новотворів:

1. новотвори на позначення різних станів природи: *вітер-акин, вогонь-блукалець, вир-потік, гул-гуркотіння*;

2. okazіоналізми, що номінують ландшафтні утворення: *бруки-мостові, корінь-змія, обабережжя*;

3. назви елементів одягу: *смушка-пов'язка, черес-пояс, шапочка-«сванка»*;

4. назви елементів обличчя: *дріт-волосся, кілочки-брови, очі-сливи*.

До лексико-семантичних груп okazіональних іменників на позначення явищ природи належать номінації, в яких можна виділити такі семи: **'вітер'** – *вітер-акин*, **'вогонь'** – *вогонь-блукалець*, **'небо'** – *вир-потік*, **'грім'** – *гул-гуркотіння*.

Лексико-семантична група рослин у словнику письменника представлена всього одним авторським лексичним новотвором емоційно-оцінного характеру – *будяк-гетьманець*.

Аналізуючи групу назв елементів людського обличчя, виділяємо такі семи: **'волосся'** – *дріт-волосся*, **'брови'** – *кілочки-брови*, **'чоло'** – *високолоб'я*, **'очі'** – *очі-сливи, очі-намистини, очі-свердельця*.

Також поширені інновації – назви абстрактних понять, утворені за допомогою суфікса **-ість**, якому притаманна висока продуктивність. Неолексеми, що походять від прикметників, мотивовані наступними словотвірними типами:

- суфіксально-префіксальними прикметниками: *непродихність, помоховілість*;
- основоскладання + суфіксація: *сиром'ясість*;
- відносними прикметниками: *поросячий – поросячість, левиний – левиність*.

У творчому доробку П. Вольвача виділяємо такі лексико-семантичні групи абстрактних новотворів:

1) неолексеми, що номінують реалії природного походження за пороковою та часово-добовою належністю: *простір-час, одночасся, рань-позолоть*;

2) назви людських якостей: *блакосклонність, камерність, алокарія, помоховілість, поросячість*;

3) назви мови руху тіла: *погляди-заштрики, голос-одкровення*;

4) авторські новотвори для позначення різних станів душі: *недогрьоб, левиність, напівсіння*.

5) назви абстрактних понять: *високолоб'я, дихання-шептання*.

Оказіональні іменники з семантикою збірності складають порівняно невелику за кількістю групу інновацій. Для їх утворення використовують твірні основи узуальних лексем. Незвичне поєднання основи і словотворчого афікса спричиняє появу нового слова.

Найбільше представлено оказіональних іменників середнього роду з подвоєнням кінцевого приголосного, які використовуються у творах як засіб створення назв матеріалізованих узагальнених або абстрактних понять із різними відтінками: *білозубість, обабережжя, одночасся, сірооччя*. Наприклад: *Осіннє степне сірооччя, махновці красиві, краси... І хмар фіолетове клоччя, летить до землі навкоси*. (ПВольв1:156 # ~ 2002).

Більшість новотворів із структурного погляду є складними утвореннями-композиціями. Складні слова є найбільш економним засобом позначення різноманітних реалій і понять матеріального і духовного життя народу; крім того, такі одиниці є свідченням дії в мові закону економії лінгвальної енергії [5, с. 34].

Традиційно вважається, що формування значення складного слова здійснюється на основі словосполучення. Характерною особливістю складних слів є наявність у них свого внутрішнього синтаксису і специфічного порядку розташування і взаємозв'язку елементів. Композиціям властивий і зовнішній синтаксис – співвіднесеність з еквівалентними синтаксичними конструкціями [4, с. 40–45]. Усі композиції належать до похідних, сформованих поєднанням твірних основ слів, які сполучені між собою підрядним зв'язком: *білопіння, блакосклонність, сіроножів'я*: *Білопіння* врізалося в синє пласке небо так різко й контрастно, як буває тільки в травні й, трохи схоже, в середині вересня (ПВольв4:93 # ~ 2013).

Притаманними П. Вольвачу є також уведення компонентів на позначення кольорів **білий** і **сірий** (*білопіння, білостіння, сірооччя, сіроножів'я*), що надають певного «кольору» і самому тексту: *У тремтіння листа, в білостінні міста, що під вечір оранжево світять...* (ПВольв2:36 # ~ 2007).

П. Вольвач часто створює також юкстапозити. Такі одиниці є характерною ознакою поетичного мовлення, де вони активно вживаються. Порівняно з однослівними номінаціями, юкстапозити характеризують денотат конкретніше, точніше. Крім того, використання їх замість описових конструкцій сприяє лаконічності висловлювання [1, с. 134].

Оказіональні юкстапозити – це переважно слова, що складаються з двох іменників, у яких одна з частин – прикладка, що поєднується з пояснюваним елементом. Вказуючи на ознаку предмета, прикладка водночас дає йому другу назву. Означуваний прикладкою іменник є основною назвою, а прикладка – уточнювальною, деталізуючою. Характерна ознака прикладки – це її

властивість становити з іменником цілісну єдність. Щодо означуваного слова прикладка може бути як препозитивною, так і постпозитивною [5, с. 33].

Визначальною структурною ознакою юкстапозитів є поєднання у межах однієї номінативної одиниці двох (зрідка більше) загалом різних за значенням слів, при цьому розрізняють такі типи утворень, як слова-повтори, синонімічні зближення, парні зближення сумарної семантики і слова типу «означуване-означення» (прикладка) [2, с. 3].

У творчості П. Вольвача зафіксовано також юкстапозити, зв'язок між компонентами яких передається однаково рівноправним способом: *світ-облавок*, *простір-час*, *вітер-подих-потік*. Завдяки поєднанню таких компонентів досягається висока експресивність таких найменувань: «*Ох, підшкірний струм добувати з них, якщо з мертвих струн не утік, не зник. Позаплічний вітер-подих-потік, наських нерозкручених галактик.*» (ПВольв3:7 # ~ 2010).

Одним із прийомів утворення юкстапозитів є поєднання у сполуку синонімічних компонентів: *западина-складка*, *смушка-пов'язка*, *торба-передача* та ін. Серед них трапляються поєднання базової і похідної основ: *повтори-«вторяки»*. Нашарування семантики одного слова на семантично йому близьке допомагає автору акцентувати увагу на якійсь ознаці. Менш активно використовуються антонімічні поєднання: *розмова-суперечка*, *погляди-заширки*, які викликають суперечливі емоції у реципієнта, оскільки дають зовсім нове уявлення про зображуване, наприклад: *В реалі такі розмови, й багато інших розмов-суперечок завершувалися сопінням...* (ПВольв4:40 # 2013).

Оказіональні юкстапозити – це переважно слова, що складаються з іменника і прикладки, яка також «виражається іменником або субстантивованим словом і приєднується до головного слова паралельними з ним формами з метою його визначення, уточнення або пояснення» [3, с. 504]. За значенням прикладки у творах П. Вольвача можна поділити таким чином:

- прикладка-метафора: *вир-потік*, *пляж-старець*, *вогонь-блукалець*;

- прикладка-зближення за асоціативним зв'язком: *крики-згуги, черес-пояс, вікно-вітрина;*

- прикладка-абсолютизація якоїсь ознаки-особи, предмета чи явища: *дідок-горбун, дріт-волосся, рань-позолоть.*

Засобом розмежування іменників-юкстапозитів й подібних до них за формою апозитивних сполучень може слугувати метод трансформації, за яким прикладку можна перетворити в порівняльний зворот (*очі-сливи – очі, ніби сливи; очиці-намистинки – очиці, ніби намистинки*), наприклад: «...добродушний бурундучок із допитливими очицями-намистинками...» (ПВольв4:156 # 2013).

Розглянуті складні і складені okazіональні іменники характеризуються високим ступенем емоційного навантаження, сприяють підвищенню загальної експресивності контексту. Завдяки вдалим поєднанням несумісних у семантичному відношенні компонентів, встановлюються нові зв'язки між явищами і поняттями, які своєю незвичайністю й образністю викликають появу нових асоціацій, зупиняючи на собі увагу комуніканта. Всі утворені okazіоналізми базуються на наявному лексичному матеріалі української мови.

Отже, у словотворчості П. Вольвача переважають конкретні okazіональні субстантиви, значна кількість яких створена за допомогою слова-основоскладання, що засвідчує продуктивність цього словотвірного типу.

Література

1. Адах Н. А. Авторські лексичні новотвори в поезії Василя Барки: семантика, функції, прагматика : дис. ... канд. філолог. наук : 10.02.01. Київ, 2008. 253 с.
2. Вокальчук Г. М. Okazіональна номінація осіб в українській поезії 20–30-х рр. ХХ ст. : автореф. дис.... канд. філолог. наук : 10.02.01. Київ, 1991. 21 с.
3. Загнітко А. П. Теоретична граматика сучасної української мови. Морфологія. Синтаксис. Донецьк, 2011. С. 504.
4. Клименко Н. Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові. Київ : Наукова думка, 1984. 251 с.

5. Турчак О. М. Юкстапозитні типи як основа новотворів публіцистичного стилю (на матеріалі періодичних видань кінця ХХ століття). *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*. Харків. (Серія «Філологія»). 2016. Вип. 75. С. 32–35.

Список першоджерел та їх умовних скорочень

- ПВольв1** – Вольвач П. Південний Схід. Львів : Вид-во «Кальварія», 2002. 188 с.
- ПВольв2** – Вольвач П. Тривання подорожі *Літературно-критичний часопис Київська Русь*. Книга 4 (ХІІІ). Київ, 2007. 305 с.
- ПВольв3** – Вольвач П. Вірші на розі. Київ : Ярославів Вал, 2010. 64 с.
- ПВольв4** – Вольвач П. Хрещатик-плаза : роман. Київ : Український пріоритет, 2013. 288 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА
ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

- Волос Наталія, Воробієвська Яна. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ..... 4
- Гуменюк Яніна. ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА.....13
- Дубенчук Аліна, Мельник Наталія. СКЛАДНОПІРЯДНЕ РЕЧЕННЯ В МОВОСТИЛІ ЮРІЯ ВИННИЧУКА: СТРУКТУРА, СЕМАНТИКА.....21
- Саджайя Діана. ПОВТОР ЯК СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНА ДОМІНАНТА В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СТУСА.....27
- Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія. СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ.....34

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ВИЯВАХ

- Бортнік Віра. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ НАЗВ ОСІБ ЧОЛОВІЧОЇ І ЖІНОЧОЇ СТАТІ В МОВІ СУЧАСНИХ МЕДІА.....44
- Веремчук Ольга. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ.....49
- Власюк Іванна. АНАЛІЗ ІСТОРІЇ БЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНІ ТА ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ.....56
- Володько Анастасія. МЕТАФОРА В ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ АНДРІЯ КУЗЬМЕНКА.....64
- Дячук Вікторія, Шкарбан Тамара. ЕМОЦІЙНО ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА ЯК ОЗНАКА ІДЮСТИЛЮ ОКСАНИ ЗАБУЖКО.....70
- Кравець Євгенія. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТЕЙ «СІРОМАНЕЦЬ», «ПЕРВІНКА», «КІНЬ НА ВЕЧІРНІЙ ЗОРІ»).....76
- Кузьмич Оксана, Муляр Тетяна. СТИЛЕТВІРНА Й ТЕКСТОТВІРНА РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ В. ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА».....83
- Лясковська Аліна. ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ С. ЛЕМА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ....92

Ричагівська Юлія, Захарчук Ольга. ХУДОЖНІ ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТИЗМІВ У РОМАНІ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «ТРОЩА».....100

Совтис Наталія, Цапук Ангеліна. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ» У ХУДОЖНЬОМУ ОСМИСЛЕННІ ТЕМИ ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО).....105

Стельмах Антоніна. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ ЯК НАУКИ.....117

Шершун Богдана. ХУДОЖНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ЯК ДЖЕРЕЛО СТИЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....124

РОЗДІЛ 3

НЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Адах Наталія, Котович Мар'яна. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА.....139

Вокальчук Євген, Парницька Ірина, Хом'якова Марта. МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ (НЕОЛОГІЯ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ)».....147

Дрегель Тетяна. НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ.....156

Кулик Ірина. НЕОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ.....163

Лобач Валерія. НЕОЛОГІЗМИ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ...169

Нагорна Юлія. СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ.....179

Нивчик Зоряна. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НЕОЛОГІЗМІВ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ (словникові матеріали).....186

Савицька Катерина. СЛОВОТВОРЧІСТЬ ВАЛЕНТИНИ ЛЮЛІЧ ТА НАТАЛІЇ ДЕМЕДЮК ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014-2023 РР. (ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ).....204

РОЗДІЛ 4

МОВНА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ

Коваль Марина. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....210

Колеснікова Юлія. МОВНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА МОВИ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРНОЇ ДЕОКУПАЦІЇ ДОНБАСУ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	215
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	221
ЗМІСТ.....	223

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

Випуск 13

Головний редактор *Волос Н. П.*

Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*

Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*

У дизайні обкладинки використано портрет професора К. Ф. Шульжука (автор – О. Г. Сорока)

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

Linguistic Studies of Young Researchers: A Collection of Scientific Works. Rivne : RSHU. Vol. 13. 2023. p.226.

The collection includes articles of students and masters, postgraduates, candidates and doctors of philological sciences. The works dealt with topical issues of the grammar of the modern Ukrainian language, lexicology, neology, linguocultural and comparative studies.

It is intended for teachers, postgraduates, students of philology, schoolchildren.

Адреса редколегії:

кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.